

Scris de Vasile Gogea

Vineri, 24 Septembrie 2010 07:49 - Ultima actualizare Vineri, 24 Septembrie 2010 10:02

Un elegiac, un melancolic, rareori un "militant" (dar nicidecum încruntat) și atunci, doar "forțînd" Tisa cu disciplinată gramatică a limbii române, acceptînd un loc "*singur în cuvinte*", un Orfeu răsturnat, urcînd pe urmele părinților care

"numai în cer ară

", luminînd o întunecare ce devine tot mai densă cu oasele fosforescente ale cuvintelor, un Sisif nordic, ce

"urcă Luna pe munți

", un Dionisie Exiguus ce decretează poetic un al cincilea anotimp, în afara calendarului dar în sfîntenia

darului

, un Bărnăț obsedat de misiunea de a "

traduce iarba în limba română"...

Vine peste noi din nou, ca un spărgător (ceaikovskian) de frontiere (arbitrare), pentru a
XXXVII-a

dată,

***Festivalul Internațional
de Poezie de la Sighet.***

Vasile Muste

(căci despre el încerc să povestesc aici), credincios crezului că "

loc fără prieteni nu este"

(cum efesianul Heraclit spunea despre zei...) va aduna din nou un "batalion" de "grăniceri" ai unei patrii fără frontiere.

Vine, vine, vine peste noi festivalul ca *un al cincilea anotimp*, al poeziei, nu temporal-liniar ci, expresiv-ascendent. Din văile înșelătoare ale poemelor va țîșni fleșa sveltă și nobilă a Poeziei. Încă o dată, ceea ce e aparent efemer și umil va cîștiga un titlu de noblețe întru eternitate. □

Iată, nu pot alcătui mai multe fraze. Sentimentele îmi gîlgîie în piept. Nu știu dacă voi reuși să "urc" și în acest an la Sighet. Dar ascultați-l, o clipă, pe cel care s-a definit pe sine, cu maximă

Scris de Vasile Gogea

Vineri, 24 Septembrie 2010 07:49 - Ultima actualizare Vineri, 24 Septembrie 2010 10:02

luciditate ironică (dacă nu cumva formula aceasta ar putea fi acuzată de pleonasm!), astfel: “*sînt cel mai mare poet cu barbă din Maramureș*
/dacă aș exclude acest amănunt mi-aș crea o serie de dificultăți”.

*

din ce nopți bunicule coboară

bruma către ziua care vine

tare greu în pod la saci de aer

urc de-o vreme să rămîn cu tine

*□

poveste din anotimpul cinci

Scris de Vasile Gogea

Vineri, 24 Septembrie 2010 07:49 - Ultima actualizare Vineri, 24 Septembrie 2010 10:02

în fiecare sat din Țara Lăpușului există o cărare

care duce

în cântec

pe acolo tata m-a purtat într-o zi și mi-a spus să

nu îndrăznesc

mai departe

nu după multă vreme am pornit singur pe cărarea

aceea fără

să știu că n-o să mă mai pot întoarce niciodată

cînd s-a făcut iarăși ziuă nu mai aveam sub pași

nici măcar

amintirea unei cărări

Scriș de Vasile Gogea

Vineri, 24 Septembrie 2010 07:49 - Ultima actualizare Vineri, 24 Septembrie 2010 10:02

astfel am început să fac focul împotriva mării și

apă împotriva

muntelui să port

am iubit frigul viscolind în orologii clipa

cruce de iarbă împotriva morții călcînd

dimineața umbra-mi fremăta sub picior

dar tot mai aproape erau nopțile ce își uitau

măsura

de jos de sub munte

cînd bate spre seară

sînt om căutîndu-și

Scris de Vasile Gogea

Vineri, 24 Septembrie 2010 07:49 - Ultima actualizare Vineri, 24 Septembrie 2010 10:02

un cântec să moară

□□□□□□ Prețuite și drag prieten, mai e mult *de pierdut* – și, pe cale de consecință – *de apărat*

: nu s-a fost scris cântecul care să-ți îngăduie a muri!

Autor: Vasile Gogea

Sursa: <http://vasilegogea.wordpress.com/2010/09/23/vasile-muste-hamalul-sacilor-de-aer-un-preambul-la-festivalul-international-de-poezie-de-la-sighet-1-3-octombrie-2010/>